

2(-)



N31

Куда Киев - 54  
Вул. Ткалова №52 кв38

Кому Маняку Володимиру  
Антонювцу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

м. Днепропетровськ

Бутемко

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения



Київ в. Уманова №52 кв38 Маньку В.А

Шановний Володимире Антоновичу!

Пишу Вам листа - мотє маю коротенька замітка стане корисною до книжки-мемуару „Голод 33 і 34“

Про голод на Україні 32-33рр маю багато вже писало. Я хочу написати те, про що, як мені здається маю мало, або не писало, а саме як Сталін і його оточення все раділи, щоб про голод на Україні не знали жителі інших районів країни, не знали наші потомки, щоб про голод було невідомо світовій громадській думці. Під час голоду 33р. я був у індустріальному місті Дніпропетровському. Мені було до речі, я працював і одержував на картку пайок - 400г хліба на день. Мені голод уже не загрозив. До нас доходили такі-лічи чутки про страшний голод на широкій Україні.

Після у місті ми багатьох умирати від голоду люди, вони жодя добиралися до місто з надією спастись від голодної смерті. Це були в основному чоловіки і були жінки з дітьми. Страшна картина. Пускати їх з вереджати, Благотний погляд очей. Ми не мали їм допомоги, бо самі одержували пайку хліба по карткам. Що з них був трішки здоровий намагався викопирити з рук біля хлібною лотка, пайку хліба. Знав це владився. Чого хотів би бити по голові, а він намагався падаючи, хот трішки переобтирати хліба. Що було факт, що власті не помічали умираючих людей і не подавали їм ніякої допомоги. Турботе властей одметували тим, щоб виводити труби пашири від голоду людей.

Тоді в цей час вийшла 33р. фельєтрон читати в республіканській газеті „Комуніст“ спростовали ТАРС про брешливі чутки польської преси про голод на Україні. В газеті писалося приширом так: Польські газети розповсюджують чутки про голод на Україні. ТАРС задовольняє завдання що ці чутки вигадати і не відповідають дійсності. Це спростовали ми читати, проходячи біля



вишираючи від голоду люди. Цього задуми не  
можна скільки буду жити.

Сталін і його оточення робили все для того  
щоб <sup>про</sup>страшний голод на Україні було невідомо жителям  
других районів країни. Ось цікавий факт:

Якось іду на поїздку до Києва в 1970р ми з женою  
з сусідом по купе відверту розмову. Говорили про  
се про те, а потім з розмовою про голод-33р  
на Україні. Це справило на нас величезне  
вrażення. Це був поважний і як мені здавалося  
чесний чоловік. Він задумався і довго мовчав, а  
потім сказав: "Я об этом уже слышал один раз  
но не поверил, а теперь я вижу, что это ~~было~~ было  
действительно так." А я в эти годы - сказал вы -  
жив в Ленинграде. Мы не ощущали недостатка  
ни в чем, у нас было все - белки шов, мажор, аирки,  
торты, пельмени. Мы ничего не знали о голоде  
на Украине."

Тут один цікавий факт. В 1932р я  
читав в газеті "Коммуніст" як у одного сільщика  
було знамено і вилучено зерно, яке було задвоєне  
за картоплю. Так він намагався придбати  
від держави "надлишки" зерна. Скільки?  
Мотом було задвоєне зерно за картоплю.  
Ну мотом 5 кг. Це було перед голодом 1933 року.  
Коллектарі як катють дави.

Про страшний голод-33р дійсно трудно  
поверити. Якоб на роботі одна жінка-матри  
сказала мені (в 1967-68р) як вона розповіла  
своєму сестці про голод, як виширали і розлили  
голоду цілими селами. Сестра пошукав і сказав:  
- Не бреште мати - голоду було 14-15 років.

З повагою ветеран війни і трудів буденки  
9/11 89р м. Київ пров. Зертишівка